

nam muilleanan! Is ann aca-san a tha trì de na ceithir tighean móra a tha air an eilean, agus mur a robh sin mar sin bha 'n t-eilean air a dhol a dhìth bho chionn fhada. A mach air ceathrar no cóignear de chroiteirean agus an fheadhainn a tha an urra ri goireasan an t-sluaigh, tha an còrr de 'n t-sluaigh an crochadh orra.

A nis, 's e droch rud a tha 'n sin. Cha robh e math gu leòir gus an òigridh a chumail anns na làithean a dh'fhalbh, agus mar sin tha sinn buailteach a bhith caran aosda an diugh; ach tha an t-eagal as motha oirnn mu na làithean air thoiseach oirnn. Chan eil luch nam muileanan cho pailt 's a bha iad, agus tha cisean bàis agus cisean eile a' dol a chur as dhoibh buileach gu ìre bhig ann an ùine nach bi fada. Tha 'n t-amharus againn a muigh an so nach bi gu leòir ann gus roinn a' mhic 's an athar a dhèanamh. Anns an eilean gu léir chan eil againn ach aon uachdaran aig an tigh, le trì fichead duine air an oighreachd aige, a' strì ri a chuid talmhuinn a dheanamh féin-shoibhreachail. Trì fichead duine air eilean a tha ochd mìle fichead a dh' fhad—chan eil móran an sin.

Tha sin 'gar toirt air ais chun nan craobhan. Anns na làithean anns an robh Strath-Oiceil a' diogladh dòchais, thug cuideigin fainear gun gabhadh deich mìle acaire de chraobhan cur ann an Diùraidh. Tha deich mìle acaire a' ciallachadh obair do cheud duine; tha ceud fear oibreach a' ciallachadh ceud teaghlach; tha ceud teaghlach a' ciallachadh da cheud gu leth ceann—agus chan eil uiread sin air an eilean a nis. Tha sinn gann de fhir mar tha. Bha obair de 'n t-seòrsa air a dheanamh riatanach gun rachadh Diùraidh ath-shuidheachadh far na tìre móire, leis a' cheud cothrom tillidh aig na fògaraich.

Abradh sibhse gun robh sin air a bhith inntinneach. Ach chan eil e 'dol a thachairt. Mar a tha mi a' sgrìobhadh so, chan eil càil de sgeul agam de cho mór agus a tha obair na coillè gu bhith, ach tha mi cinnteach as aon rud—gur ann air ceudan de acraichean tha iad a' smaoineachadh agus nach ann air mìltean. Bhon a chaidh Strath-Oiceil an taobh a chaidh e, chan eil dòchas sam bith againn gun deanar dad eile aig a' mheudachd sin. Ach tha iad a' tighinn co-dhiùbh. Bithidh beatha ùr anns an eilean. An aon uair 's gun tig iad, bithidh e nas fhasa dhoibh an obair a leudachadh air an socair fhéin na toiseachadh as ùr an àit'-eigin eile. Beag 's mar a tha na tha 'san amharc an toiseach, 's docha gun sàbhail e Diùraidh aig a' cheann thall. 'S e naidheachd as fheàrr a fhuair sinn o chionn fhada.

A nis, saoilidh mise gum faic mi móran a' tighinn as an rud bheag so. Is e 'n fhirinn gum bheil rud-egin a dhìth air Diùraidh mu choinneamh nan làithean dorcha a tha air thoiseach, agus nach d'fhuair Diùraidh (ged a tha sinn taingeil an àite a bhith a' gearan) ach beagan de na tha a dhìth; nach eil anns na fhuair sinn ach fuighleagan de 'n dealbh mhóir a chaidh a dholaidh; agus gum bheil an cuideachadh a tha sinn a' faotainn a' tighinn bho Bhòrd na Coille. Ma chuireas tu na nithean-sin uile an ceann a chéile, chì thu gum bheil Diùraidh fìor-fhortanach, agus innsidh mi dhuit carson.

Chan eil mi 'n duil gun cuir duine sam bith teagamh ann an aon rud—gum feum obair coille a bhith air an fhuair thoiseach ma tha a' Ghaidhealtachd a' dol a dh'fhaotainn furtachd. 'S e obair coille an